

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Vberto Bobiensi Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

UTERINE VALLIS ET
Garnisvike Abbatibus, Spirensis
& Metensis dioecesum.

Epist. 211.
Ve sententiam
Iaram pro Præ-
posito S. Pan-
lini Argentin.
faciant obser-
vari.

Causam super Ecclesia de Walzelin-
hem inter dilectos filios A. Præposi-
tum sancti Paulini & H. Canonicum de
Asela Argentinensis dioecesis dudum mo-
tam dilecto filio E. Cantori Metensi &
conjudicibus ejus commisimus terminan-
dam: qui, sicut per suas nobis litteras in-
timarunt, legitime procedentes in ipsa,
cognito quod idem Præpositus à vero pa-
trono, Abbate videlicet de Horembach,
præsensus fuerat canonicè ad Ecclesiam
memoratam, præsentationem ipsius sen-
tentialiter approbare curarunt. Et quia
dioecesanus Episcopus & Archidiaconus lo-
ci, ad quos institutio pertinebat, malitio-
sè adversabantur eidem, animarum ei
curam in ipsa Ecclesia qua fungebantur
auctoritate dedere. Cum autem dilectus fi-
lius Fredericus procurator antedicti Præ-
positi sententiam judicum præfatorum in
præsencia dilecti filij nostri Iohannis sanc-
torum Cosmæ & Damiani Diaconi Cardi-
nalis, quem ei concessimus auditorem, à
nobis peteret confirmari, memoratus Ca-
nonicus eam dixit viribus carere censendam,
tum quoniam examen eorum à qui-
bus prolata fuerat rationabiliter declina-
verat, tum etiam quia ne procederent ad
sententiam, audientiam nostram legitime
appellarat. Nos autem auditis iis & aliis
quæ proposita hinc inde fuerunt, quoniam
intelleximus contra sententiam ipsam nihil
ostensum quod valeret ad reprobationem
ipsius, eam exigente iustitia duximus ap-
probandam. Quocirca discretioni vestræ
per apostolica scripta præcipiendo manda-
mus quatenus illam auctoritate apostolica
faciatis inviolabiliter observari, contra-
dictores per censuram ecclesiasticam ap-
pellatione postposita compescentes. Da-
tum Laterani iv. Idus Februarij, anno
decimo.

VBERTO BOBIENSI EPISCOPO.

Epist. 212.
De subiectione
monasterij S.
Columbani
Vide to. 4. sal.
fac. pag. 1287.
& 1299.

Tempore felicitis recordationis Euge-
nij Papæ prædecessoris nostri inter
bonæ memoriæ O. Bobiensem Episcopum
& Abbatem & monachos sancti Colum-
bani super subiectione ipsius monasterij ac
multis aliis quæstione suborta, dictus præ-
decessor noster utriusque partis rationibus
& allegationibus diligenter auditis & plenius
intellectis, communicato fratrum suo-
rum consilio, monasterium sancti Colum-

bani suadente iustitia dicto prædecessori
tuo adjudicare curavit, confirmationem
Abbatis, benedictionem quoque ac cor-
rectionem monasterij regularem, altarium
etiam, Ecclesiarum seu basilicarum con-
secrationem, monachorum & clericorum
promotionem, tam in capite quam in
membris ad ipsum Episcopum & succes-
sores ejusdem pertinere decernens, oleum
etiam & candelas, juxta quod à suis tes-
tibus fuerat comprobatum, eidem Episco-
po suisque successoribus solvi præcepit,
videlicet tantum olei quod in tribus qua-
dragesimis curiæ suæ honestè sufficeret,
ac per duas partes anni diebus singulis
unum brachium candelarum. Processu
verò temporis cum Abbas & monachi
monasterij antedicti late contra eos sen-
tentia pertinaciter contrairent, venera-
bilis frater noster Patriarcha Ierosolymi-
tanus, tunc Bobiensis electus, in præsen-
tia felicitis memoriæ Lucij Papæ suam de
ipsis proposuit quæstionem, ac tandem in
regesto Eugenij Papæ reperta sententia
memorata, idem Papa Lucius Abbatem
sancti Columbani & monachos ac succes-
sores eorum ad obediendum ipsi electo &
successoribus ejus, sicut propriis Episco-
pis, de communi fratrum consilio con-
demnavit, auctoritate apostolica senten-
tiam antedictam confirmans, sicut in ejus
authentico manifestè perspeximus conti-
neri. Præterea quoniam privilegia felicitis
memoriæ Anastasij & Adriani Pontificum
Romanorum Ecclesiæ Bobiensi collata,
partim malitiosè abraisa fuerant in ipsius
Ecclesiæ detrimentum, idem Papa Lucius
volens indemnitate ejus in posterum pro-
videre, decrevit ut per illas rasuras nullo
unquam tempore dicta privilegia repro-
bentur, quæ omnia postmodum per pie
memoriæ Urbanum Papam prædecesso-
rem nostrum auctoritate fuerunt aposto-
lica confirmata, prout in ejus privilegio
pleniùs continetur. Cum autem in nostræ
promotionis primordio ad nostram au-
dientiam pervenisset quod præfatum san-
cti Columbani monasterium ad Roma-
nam Ecclesiam nullo mediante spectave-
rat, ac licet contra ipsum fuerit sententia
promulgata, nullum tamen apostolicæ se-
di debuerit præjudicium generari, cum res
inter alios acta alij præjudicare non possit,
venerabili fratri nostro Archiepiscopo Ia-
nuensi, tunc Bobiensi Episcopo, dedimus
in mandatis ut si haberet aliquod muni-
mentum per quod dictum monasterium
ex concessione sedis apostolicæ suo doce-

Vide tom. 4.
Ital. fac. pag.
1297.

Vide lib. 1.
Epist. 224.

cur

retur episcopo fuisse subiectum, illud ad certum terminum nobis per proprium nuntium mittere non differret. Ac cum propter hoc ipse ad nostram presentiam personaliter accessisset, coram nobis & fratribus nostris suas curavit proponere rationes, & quaecunque super ipso negotio habebat ostendere munimenta. Nos igitur attendentes devotionem ipsius & paupertatem etiam Ecclesiae Bobiensis, quae licet sit pontificali praedicta dignitate, in redditibus tamen esse proponitur modica & exilis, a prosecutione quaestionis illius quam super praefato monasterio movebamus tunc duximus desistendum, praecipientes ut idem monasterium iuxta tenorem sententiae Eugenij Papae exhibere sibi reverentiam & obedientiam procuraret, ita tamen quod ex gratia sibi facta a prosecutione quaestionis praemissa illo tempore desistendo, nullum posset sedi apostolicae praedictum generari quod minus, cum vellet, suam posset prosequi rationem. Procedente vero tempore C. & B. monachi ejusdem cenobij ad nostram praesentiam accedentes, nobis ex parte Abbatis & conventus humiliter supplicarunt ut cum dictus Episcopus, cui gratiam illam personaliter duximus faciendam, esset ad Ecclesiam Ianuensem translatus, & tu eos multipliciter aggravares, jus sedis apostolicae super ipso negotio prosequi dignaremur, cum sententia praedicta in nullo debuerit sedi apostolicae praedictum generare; praesertim cum eum qui promulgavit eandem ex officij debito & juris necessitate super quaestione de qua cognoverat oportuerit judicare, nec res iudicata illis obesse poterat inter quos non extitit iudicatum. Cum igitur sedes apostolica habita custodire & invasa recuperare specialiter teneatur, venerabili fratri nostro Episcopo & dilecto filio Abbati omnium sanctorum Cremonensium dedimus in mandatis ut si constaret eisdem te ipsum monasterium indebitum aggravare, aliquem super eodem negotio procuratorem idoneum apostolicae sedi statuerent, & partibus convocatis & auditis hinc inde propositis, usque ad diffinitivam sententiae calculum appellatione postposita procedentes, causam sufficienter instructam ad praesentiam nostram remitterent, praefixo termino partibus competentibus quo se nostro conspectui praesentarent sententiam, dante Domino, recepturae. Memorati ergo Episcopus & collega, sicut per suas nobis litteras intimatae,

runt evidentius cognoscentes dictum a te cenobium super multis indebitum aggravari, cum in negotio iuxta mandati nostri tenorem vellent procedere, tu, ne procederent, sedem apostolicam appellasti. Sed ipsi appellatione contempta in negotio procedentes, quendam monachum cum privilegiis & scriptis aliis quae ad causam facere videbantur ad nostram praesentiam transmiserunt. Cumque propter hoc essem apud sedem apostolicam constitutus, ac postulares instanter processum dictorum Cremonensis Episcopi & collegae, utpote lite minimè contestata & post appellationem ad nos legitime interpositam attentatum, censerem prorsus irritum & inanem, nos utriusque partis parcere volentes laboribus & expensis, & ne huiusmodi quaestio in recidiva contentionis scrupulum relabatur, provida cupientes sollicitudine praecavere, dilecto filio O. Acolyto & Capellano nostro procuratore Romanae Ecclesiae constituto, ac coram nobis & fratribus nostris lite solemniter contestata, procurator ipse quoddam privilegium sub bulla felicitis memoriae Formosi Papae produxit in medium, quod tanta fuerat vetustate consumptum ut in eo de monasterio sancti Columbari nec mentio fieret nec etiam vestigium appareret, ac cum per illud suam vellet intentionem fundare, cum fundamentum illud penitus nullum esset, totum quod superaedificatum fuerat irritum apparuit & inane. Vnde nos utriusque partis rationibus & allegationibus plenius intellectis, privilegiis etiam & sententiis praedecessorum nostrorum diligenter inspectis, communicato fratrum nostrorum consilio, te & Ecclesiam Bobiensem ab impetitione procuratoris iamdicti sententialiter duximus absolvendum, ac sententiam Eugenij Papae pro Bobiensi Ecclesia contra ipsum monasterium promulgatam auctoritate apostolica confirmantes, praecipimus & sancimus ut Abbates & monachi qui pro tempore in ipso monasterio fuerint, tibi ac successoribus tuis dioecesana sint lege subiecti, & tam in spiritualibus quam temporalibus Bobiensi Episcopo tamquam diocesano suo debeant respondere. Ac ut omnis in posterum auferatur materia iurgiorum, super quaestione ista cuilibet tibi adversari volenti perpetuum silentium imponentes, statuimus ut si qua deinceps reperta fuerint instrumenta quae pro monasterio & contra Episcopum facere videantur, omnino viribus careant, & inutilia reputen-

R

* Sierdo
* Iohanni* Excerpto. 4.
fol. 6c. pag.
1196

Tom. II.

tur. Decernimus ergo ut nulli &c. hanc paginam nostræ diffinitionis, confirmationis, & constitutionis infringere &c. Si quis autem &c. Datum Laterani 1 x. kal. Martij, anno decimo.

ABBATI ET MONACHIS
Sancti Columbani.

Epist. 113.
De eadem causa.

MOta jamdudum inter vos & Bobiensem Episcopum scrupulum quæstionis taliter cupientes dirimere ne alterutra partium illum valeat ulterius suscitare, dilecto filio O. Acolycho & Capellano nostro procuratore Romanæ Ecclesiæ constituto, ac coram nobis & fratribus nostris inter procuratorem ipsum & venerabilem fratrem nostrum Bobiensem Episcopum lite solemniter contestata, & utriusque partis rationibus & allegationibus plenius intellectis, privilegiis etiam & sententiis prædecessorum nostrorum diligenter inspectis, communicato fratrum nostrorum consilio, Episcopum ipsum seu Ecclesiam Bobiensem ab impetitione procuratoris ipsius sententialiter duximus absolvendum, ac sententiam felicis recordationis Eugenij Papæ prædecessoris nostri pro Bobiensi Ecclesia contra vestrum monasterium promulgatam auctoritate apostolica confirmantes, faciendum præcipimus ut Abbas & monachi qui pro tempore in vestro monasterio fuerint, sibi ac successoribus suis diocesana sint lege subiecti, & tam in temporalibus quam spiritualibus Bobiensi Episcopo tamquam diocesano suo debeant respondere; ac ut omnis in posterum auferatur materia iurgiorum, super quæstione ista cuilibet sibi adversari volenti perpetuum silentium imponentes statuimus ut si qua deinceps reperta fuerint instrumenta quæ pro monasterio vestro & contra Episcopum vel Ecclesiam Bobiensem facere videantur, omnino viribus careant & inutilia reputentur. Quocirca universitati vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus quod à nobis est sententialiter diffinitum recipiatis humiliter & inviolabiliter observetis. Alioquin sententiam, quam dictus Episcopus in vos propter hoc canonicè duxerit promulgandam, ratam habebimus & faciemus auctore Domino firmiter observari. Datum Laterani x. kal. Martij, anno decimo.

PATRIARCHA IEROSOLYMITANO
apostolica sedis Legato.

QUod provocata peccatis nostris cœlestis indignatio majestatis terram sanctam & locum tabernaculi gloriæ suæ inimicis crucis exposuit, non est sub admiratione ducendum, cum tot impietatum scelera scelerumque impietates per abusivum flagitia & flagitiorum abusus committantur ibidem ab iis qui nomine sunt non opere Christiani ut etiam illæ pauca reliquiæ quæ ibi remansisse videntur, misericordias Dei multas quod consumptæ non sunt cum Propheta valeant admirari, nisi forsitan hoc ipsum non minus de judicio quam de misericordia divina procedat quod fortè sceleratius ab aliquibus falsis fidelibus idem adhuc locus incolitur quam à veris infidelibus occupetur. O miseram insolentiam & miseriam insolentem infelicium accolarum! qui quasi non sufficiat quod ab hostibus incessanter animæ quaruntur eorum, deterius hostibus in se sæviunt, & de domesticis simulatibus exterorum tyrannidi vires jungunt, sanctificata loca contaminant, & sicut de talibus veritas ipsa dixit, invicem tradunt se, invicem habent odio, & invicem scandalifant, ante oculos quasi Iesu pendentis in cruce perpetrant turpia, & ubi de terra veritas misericorditer orta est, ibi miserabiliter agunt falsa, viciniam dominici diversorij ab immundis pollui patiuntur ac etiam ipsi polluunt, & se pro dolor! metu tantæ irreverentiæ non confundunt. Non timent ne suis provocatus injuriis de vicino præsepio infans vagiat, & de spurcitiis eorundem propè sedens puerpera virgo pudeat. Licet autem hostilis impietas invadendo funiculum hereditatis suæ Christum graviter persequatur, aliqui tamen horum, suos persequendo ministros, ipsum gravius persequuntur; qui nimirum, ut inimici hominis domestici ejus fiant, pejus Ecclesiam intus tribulant quam exterius affligatur. Specialiter autem nobilis vir Comes Tripolitanus, sicut ex quamplurium litteris & relatione multorum accepimus, in Christum Domini venerabilem fratrem nostrum Patriarcham Antiochenum Dominum suum, cujus est * homo juratus, compater, & filiolus, sacrilegas manus misit, & ipsum, immo Christum in eo, cum duobus ejus nepotibus in gravi non metuit custodia detinere. De dissensionibus autem inter eundem Comitem ac Templarios & carissimum in

Epist. 114.
Ei committitur causa adversus Comitem Tripolitanum.

Vide infra lib. 11. epist. 9. 117.
* Vide Raynald. ad ann. 1205. § 17.